

da monned päwad, kolm forda päwas, saab tehtud, siis sagedaste tulles abbi.

2) Monnikord aitab ka, kui happo piim ni palju saab kedetud, et agga paks ja weddel teineteisest hästi lahku löwad. Sedda paksu, kuidas jo hästi jahtunud, saab lomale sisse anda.

3) Reinwarfi ja koirohto antakse ka lomale, ja se on ka wahhest heaks.

Woih ehk selle tööbe wasto muudki rohto woi ohto olla, mis minna ei tea.

Rinde alt wallo rohhi.

Ühhel norel naesterahwal olli monda aega rindus süddame kohtas kange wallo olnud, ja selle pärrast kül linna tohtred, ja Ma arstid ja solapuhhajad läbbikatsund, agga ei ialgi terwist, ei ka wallo wähhendamistki sanud. Hädda sundis tedda ikka peäle ühte ja teist katsuma. — Minnewal aastal olli ta monned aiad poleks leigatud sibbulad haige kohha peäl piddanud, — ja ennä im-

met! haigus kaddus aega möda hopis ärra. Se innimenne ellab praego, sest haigust üsna terve.

Kül nenda mitme rohho sees

On helde loja wäggi,

Mis saggest warjul meie ees,

Ehk mis jo head teggi. —

Sest tänna lojat, armas hing!

Kes häddas abbi leiad.

Et sibbulal kül kange wing,

Kui sedda poues hoiad;

Weel fibbedam on tööbe waew.

Kes tunneb rindus wallo,

Kui kalendrist nüüd sedda loeb,

Ja armas on taal ello,

Se katsub, otsib, kust ta saab

Ja sibbulat peab rinde peäl.

Ei olle keik tössi, mis innimenne
töeks arwab.

Ühhel perremehhel olli ommas maias üks kammer, kus muud ei fainud, kui perre-